

ΣΤΟ ΠΡΙΓΚΙΠΑΤΟ ΤΗΣ ΡΟΥΛΕΤΤΑΣ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ-ΚΑΡΛΟ

Τα κολοσσιαία χέρη του Κχίνου. Ποιει σα γηγεμέρα οι μεγαλείτεροι μέτεχοι του. Η παράξενη πρεσβίτης της Πόλεως Νέγκυρη, "Ενας μυστηρώδης μάγος. Ο σύνθρωπος που νίκησε τη ρουλέττα.

Τέ περίφημό μυστικὸ τεῦ Μπέρκελ, κλπ. κλπ.

Οι μέτοχοι του Μόντε Κάριο συνηῆθαν, απές τις μερες, στην ετήσια συνεδρίασι τους, για να λέξουν ταύτων την ιδολογίαν τού πραμενούν χρόνον. Κατόπιν την συνεδρίασι αυτή, λοιπόν, απεκάλυψαν ότι το Καζίνο του Μόντε Κάριο έχει τη δεύτερη του ζέρδου, από οποιαδήποτε άλλη βιομηχανία, ελαφριάνη ή τραπεζική ή και ζειφοφόρη ώστε τον ζώδιο. Στούς μετόχους δόθηκε ζέρδος επτά λιλόγνων κατά μετοχή, ή όνωσαστική ίσιας τιμής διανοιας είναι πέντε λιλές. Το Καζίνο, δηλαδή, έδωσε ζέρδος 175 % κατά την τελετών χρόνο ...

Τὰ περὶ τοῦ Μόντε Κάρλο ἀπὸ τὰ διαφορὰ παγίδης, τὰ, καὶ ιδίως ἀπὸ τῆς πονέττας, τὸ σχετικόν· εἰ δια-
χάνται καὶ τὸ «σινέ- ντε- φέρ», ἔταγμα στο 1.450.400 λίρες. Επειδὴ
ἀπὸ αὐτοῦ μίσος, τὸ Μόντε Κάρλο εἰσέπειρε 20.000 λίρες ἀπὸ τὸ πόρ-
οντας γηραιότητος, 30.000 ἀπὸ τὸ μοναπότο τοῦ πατρὸς καὶ 40.000 λίρες πε-
ρίσσει απὸ ἄλλα δισοδά του, δηλαδὴ ἀπόψιν 1.608.000 λίρες ...

Ἐννοεῖται διτὸς πόσῳ μέτον δὲν εἶνε κύριονα, γιατὶ τὸ Καίνον, δια-
σκολεῖται τὸ Αργυράπειρο τοῦ Μόντε Κάρλο, ἔχων τερπτίαν ἔσοδα. Οὐοτί-
τα αποδημεῖται κονδύλια : Διάφορες διατάξεις τοῦ Καίνου καὶ τῆς
ηγεμονίας τοῦ Μοναρχοῦ 620,000 λίρες. Επειδὴ ἐπιχορήγησης τοῦ Γεωργίου
κυρίου τοῦ Μοναρχοῦ 100,000 λίρες. Καὶ ἔπειτα, 90,000 λίρες στὸν Γαλλικόν
σεβάνγκο, γιατὶ ἐπέτρεψε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μετοχῶν στὸ Χορητι-
ατικόν τοῦ Παρισίου. Υπέθεται μὲν τὴν ἀμάρτιαν τούτων μέτον
ἔσθοδον, ἔπειτα 532,000 λίρες, τις ὅποιες μειούστηκαν στὸ μετόχιον

Ποιοι δικαίου είναι από τούς εντυχείσες κατάλαμψούς; Είναι οι πολύγυρητες Ράτζηδη και Βοανάθραφτος τούς οποίους έχουν τα τέσσερα μερίτα των μετρήσιων τού Καζίνου, και δύο - τρία...μαναστήρια του Μαναζό. Έδω καὶ μήτρα χρόνια, ένας ύπο τούς ισχυρότερους μετόχους του Καζίνου ήταν καὶ ὁ σέρβος Βασιλεὺς Ζα-
κάριας, ὁ μαστοράδωρς καὶ ἀδελτος "Ελλής" έπατο-
καμπούρος, ὁ οποίους δικαίου παρεχόμενος τελεταία τίς

μετοχές του στούς παραπάνω πρόγκητες.
"Ενα τώρα, από τα περιεργά της ιστορίας της Μόνις
Κάρολα, είναι γεγονότος ότι

Κάροι, είναι και το έξις :
Η γόησα Πύλα ήταν μάγισσας ένα πλήθος από
μετοχές τοῦ Καζίνου, για νὰ τις προστέψῃν ώς ποδί-
ζα, θιαν παντερεστεῖς τον Γεωργανό πρόγραμμα. Σε-
χού Μιντέντα : « Η Πύλα Νέγκυ έδειξε ωήτη την απο-
τιμησία στις μετοχές τοῦ Καζίνου, γιατὶ τὸ φωτιστικό εί-
διδόλιο της είχε μάγισσα στο Μόντε Κάροι, διοτι πάλι,
βοτέρα από τὸ θάνατο τοῦ Βαύεντινο, για νὰ
διασφεδίσῃ τὴ λεπτὴ της, που είχε νοιούσι ἀπὸ τὸ θά-
νατο τοῦ πολυγαγνητημένου τῆς «Ρούτης».

Ο ποικίλη Σέργιος, τοῦ δότοῦ ὡς μεγάλετερος ἄ-
δεικνυτὸς Δαΐδι παντεπειρε, ὡς γνωστον, τῆς Μαιρής
Μούρην, πετεῖα ἀπὸ ένα τρυφερὸν ἐντὸν εἰδῶλον
τριῶν πονάματος ἐδόμαντον σε τοῦ Μαϊάμι τῆς Φλόριδας,
ἥτιν στενός φίλος του Βαύλεντον. Μετὰ τὸ θάνατον,
ζοτόπι, τοῦ μεγαλού γόνητος, προσετάθησε μὲ κάπε-
τοῦ πατέρα παγκορισθῆ την Πύλα Νέγρη καὶ τὴν
οὐρανούσθεν παντοῦ. Έτσι πήγε μαζί της καὶ στην

Κρανή Ἀπτή. Η γόνιμα δῶρο τοῦ κινηματογράφου
σπαταλώδης κάτιε βράδυ τερψτός χρωματικού πούσ στὸ Καζίνο, προσ-
πλαντώντας νά ζεχάση μὲ τὶς συγκινήσεις τῆς πουλέται τὸ δάματο τοῦ
ἀγαπημένου την. 'Ο Σέργιος Μιντέβας τότε ἀναγκάσθηρε νά τὰ δύστη-
να καταλάβῃ ὅτι οἱ μόνοι ποὺ κερδίζονται στὸ Μόντε Κάρδο είναι οἱ με-
τοχοὶ τοῦ Καζίνου κι' ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος δὲν ήταν ὁ καταλάβοτερος
για να ζεχάση τὴ θύψη την. 'Η ἀγόνια τοῦ παγκύρου καὶ τὰ ζεν-
τια τῆς τσάλιαν τα νερά. 'Η Πόδια Νέγυρι, πολύματι, ἀντὶ να δια-
σκεδάσου, μελάχιζολισθε περισσότερο... Τέλος, ὁ ἐρωτευέντος πόργυ-
πας τατάφερε νά τὴν πείση νά ἐγκαταλεύῃ τὰ πόρασα τροπέα τοῦ
Καζίνου καὶ νά ζηση μᾶ ηγούνη μεταφέρειν ζῷη στὴν Κρανή Ἀπτή.
'Η μόνη διασκεδάσης τῆς Πόδια Νέγυρη μπαν τόρμα ή συντροφιὰ τοῦ
Σεργίου, μὲ τὸν διοτονού ἔκανε φωνατικούς περιπτάτους. Κι' ἔπειτα τοῦ
λέπτου κωφό, ἄρχοις νά πλέκεται μεταξὺ τῶν ἑναὶ αὐτὸς τὰ περιπτέσθετα
ειδίνην. 'Ο ἐρωτευέντος πόργυπας τάχει κατατάχη τὸν ἀγαπημένον
τον μὲ τὴν ἀφοσίωσι του καὶ τὴν την τρεφερτάτη του. Καὶ εἰ γάριος τοὺς
δὲν ληρησαν νά γίνονται, σὲ μᾶς θανατοσία ἔσαιται, τὴν διοτοναί εἶτε ἀγο-
ύσαι νά Πόδια Νέγυρη στὶς Βερσαλλίες. Μᾶ δὲν τίνησαν στὸν ζωντανόν
του. Χώρισαν βαστεῖ ἀπὸ λόγου κατοῦ καὶ ζανγκάνισαν κι' οὐ δοῦ στά-

Ἐκτὸς διωρὶς ἀπὸ τὴν Πόλην Νέγζοι, στὴν ἴστορία τῆς φωνῆττας τοῦ Μόντε Κάνδο λόγον αἴσθησεν καὶ ἔνας μυστηριώδης μάγος, ὁ περιήρματος

πέροικελ.
10 Μάρτιος. Τα τηλεοπτικά παιδιά στην αγορά της Αθήνας.

‘Ο Μπέρκελ είνε «ό ανθρωπος ποὺ νίκησε τή φουλέττα »...

νεματά τον, ποι δημοσιεύτηκαν έδω και λίγον περιόδο σ' ένα μεγάλο «Αιγαίναντο περιοδικό», ότι Μπέρζει, κάτιον γράφεται την περίεξην της ίδης του. «Ας πούμε από αυτά τα περιήγημα «Αιγαίναντονέματα» περιέχει από τις πολι χαρακτηριστικές σειρές του, ποι έχουν ανατοπώσει τούς «Αιγαίναντες». Να λοιπόν ποις αρχίζει ένα κεφάλαιο των βιβλίων του ότι μαστιχωδῆς αὐτὸς μάρτυς : «—Σᾶς παρουσιάζω τον κ. Μπέρζει, τὸν ἄνθρωπο ποι νίκησε τὴν φυλεττὰ.

—Τότε, ζώδιε, θὰ είσαστε ἐνατομικοῖς ...

»Αὗτη τὴν εἰρωνειὰ γνώμη, γάφτει δὲ Μπέρκελ, τὴν ἀπονομὴν τῶν φρόντων ποὺ μὲ παρομοίουσαν σε κανένα συ- λλίγτη. Είτε σε κανένα μοιρᾶς-γοῦ. Κατεβαίνω αὐτὸν ἐναντότα τοῖς καὶ καταύθιστον δῆλη τὴν εἰρωνείαν αὐτῶν τῶν λέξεων, γιατὶ δεν μπορεῖ νὰ έχω φράσαι τὸ πολύτελες αὐτοπάντιον, που ἔπειτα νὰ έηται «ὁ ἄνθρωπος που νικήσει τη δουλειά»! Τὸ ζέον : «Ἔρετε νὰ είμαι ζα- τομορφούσος, μὲν ἡ απονομὴ των Μόντε Κάρδιο ἀγνωστῶν καὶ στα- μάτησης γρήγορα τὸ σπύτην μου. Σήμερα είμαι ἔζηστος αὐτὸν τῷ Μόντε Κάρδιο. Ο λόγος ; Μά ἐπειδὴ ἀγριώνες ἐνίσχυσα τη δουλειάττα... Ηώς ζῶν : «Ἐπειδεντεύον τη σατανική μεθυδο μου, μὲ τὴν ὅποια παγ- δείνεται η τίτζη...»

»Όταν έχετε ένα σύστημα παιχνιδιού, πρέπει να τό εφαρμόζετε με ζάψθια, άσουν ότι αν δεν πετυχάνετε, γιατί τότε άσφαλτος θα κάνετε κανένα λάθος στους ιπτόλογαμους σας...»

»Ἐχετε μεγάλες ἔμπιες, ἐνῶ ὁ πλαίνως σας κύνει παταληπτήρες ἐπιτυχεῖς; Λέν τοι πότεν νῦν τὸν ἀκούθησεται; Μή σας ἀποφέρει τανεῖς, μὴ βλέπετε νέαν, παῖςτε σαν νῦν εἰσθε μόνοις στὸ παιγνίδι ...

παντα, παχέτε ουγιά να επομένων οποιος το πλάνισται ...
»Ποτε δὲν ζάψησα περισσότερο ίππο διό ώρες στην
επέταια, γιατί κοντάζομεν υπερβολικά νια ξερά,
οπολύμενό τοι μεράλιο μου στο παχύδι, μέσα σ' ένα
περιβάλλον τόσο καταβλητικό...

»Ἐπτὸς δὲ τὸν πλευτόν, ποὺ πάνει ὅλος τους παιδεῖς, εἰναι καὶ τὸ περιβάλλον τὸν μωσητέλλον καὶ τὸν μανιάδον, ποὺ εἴναι καὶ οἱ περισσότεροι πελάτες· ἄνθρωποι αὐτῷ κατάπνησαν ἔτσι δίχως νὰ τὸ πατάλαντον, ζόντας διαρρόζ μέσα σὲ μια ἀγνοιώ-
κανουσιά τῆς τύχης·

Ἐπέκτις διωρὶς ἀπὸ αὐτοῖς, ἐπάρχοντες στὸ Μόντε
Γούλιον τὸ ξένιον ποὺ κερδίζουσαν καθὲ μέρα τὸ τονι-
στὸν τοῦ, δηλαδὴ ἀπὸ 100 — 150 φράγμα. Για-
τῶντας τοὺς αὑτόντας δῆλους αὐτοὺς στὸ Καζίνο;
ατὶ ἀνήσκοπον μόνον τοὺς μεγάλους πάτερες, τὰ Κα-
μάκια ἤσαν ἔρημα, σαὶ τὴν Σαχάρα. Αὐτέργαστα,
ποὺς τοὺς μερισμένους πάτερες, μὲ τὴν ὄρο νὰ είνε-
ται πατέρες, μὲ καλὴ συμπεριφορὰ καὶ νὰ μην είνε-
ται πατέρες.

Αντί να πληρώνουν από τους κοινάδοσες, ή αφήνουν να πάρουν μόνο τους τα δικάδια πάγια ποινικά συντάγματα τη μέρα για να θίουν, με τη σημαντικότητα ότι δια είναι μετοικότονες, σύνταξης μεταρριθμών.

» Ενα ἀπόγευμα, διπλάσιο, ἐνώ δύο αὐτὸς δ στρατός τῶν αριζαχίδων (οἱ περισσότεροι εἶναι γυναῖκες), πήγαν γὰρ ὁ «σωσίτης», δὲν τοὺς ἔτερούν να μπονε στὸ Καζέν. Ο λόγος : Μὰ εἰλάν αἴσηθή πάμα πούν κι ἡ διεύθυνσις τῶν Καζένων ἔχειν ἐπάρσιμου! «Εδιοίσε τὶς γονές, η ὀποῖς εξορθίζησαν σὲ λύρα, και κράτησε τὶς νέες, η ὀποῖς θὰ μπονοῦσαν νὰ παραίνουν στὸ «σωσίτης» μέχρι την γεράσιμην....

»Πρέπει διοικό νά πά δι την συνιστώ σε κανέναν νά καταταχθή α' αὐτών το στρατό τῶν Ἀφρικανήδων. Ή συγχρήσις δούλων μπροστά στο τραπέλη της γονιέρας, μέ τίς ἐναλλάξεις τον κερδός και τῆς γαστούρας, είνε πιο γοργαστής από δέκα δοζες δοιάλευτον τον γραμματίον. Λέν να γνωρίσων αύτες ἀνάτασιν, ούτε γιατρής ούτε διατοτές, γιατί τὸ συνιστώντος είναι ἔξωαλιανον μόνο μι αἴτους τον δέοντα.

³ Άλλα πώς μπορεί τόσα νά κερδίζη παινίς; Η σέρει νά διαδέτη 50
και 60 γιλάδες πριν τον, νά έχη αράτε προσωπικές παθητικές
νησιώσεις, για νά κερδίζη νά κάνει τούς σύλτους πολύτελους λογαριασμούς
και πρέπειανα καθ προ πάντων νά μην είναι πατέρας, δηλαδή νά είναι
πατέρας από τη πάτη που πανιώνει και νά έχει τέλος δένυσης.

ΑΝΤΡΕ ΜΕΡΣΙΕ